

VECKOBLADET 12

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1986 12:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredag den 4 april

Öresundstvist

Isarna har gått upp och det är en evighet sen man var i Köpenhamn. Vad händer i frågan om Öresundsförbindelserna? Ja, ett och annat kanske och då ska vi väl inte sitta moltysta i Lund.

Bortvänt

Grundläget är ju det att kultur och näringsliv i Själland och Skåne i huvudsak vänder sig bort från varandra. Det hänger naturligtvis samman med de dåliga kommunikationerna, även om det är oklart vad som är orsak och verkan. Många av oss uppfattar dessutom att förbindelserna har blivit sämre än för sex 20 år sen. Då blomstrade ett utflyktsresande med en flotta av stora båtar Skeppsbron-Havnegade och en volym som gav låga biljettpreiser. Nu åker man antingen dyrt och snabbt med flygbåtarna eller lite mindre dyrt och långsamt över Dragör, medan Helsingborgstrafiken blomstrar både vad gäller gods och passagerare.

När man då tittar på rimligheten av en fast Öresundsförbindel-

Bromaffian visar vägen.

se så visar det sig att en sådan kan motiveras i första hand av gods-transporterna med järnväg mellan Sverige/Norge och kontinenten. Då kan det i sin tur möjliggöra ett utflyktsåkande. Den naturliga lösningen är en tunnel vid Helsingborg, medan en vägbro vid Malmö skulle kräva att man faktiskt skapade en massa trafik i regionen. Detta är också vad de mera seriösa utredningarna kommit fram till – en Öresundsbro vid Malmö är en dröm som skulle stå oss dyrt. Den kan bli en framgång bara om det skapas en stor regional ökning av biltrafiken i trakten, och en sådan ökning skulle varken Skånes eller Köpenhamsregionens miljö må väl av. Det är detta faktum som utgör grunden till motståndet mot bron.

Men Skanskadirektörerna, motorvägsmaffian och Malmös ledande kommunalpolitiker tar naturligtvis de chanser som dyker upp. Den senaste var nu i vintras när Skåne och Malmö målades upp som väldiga krishärdar. Ja, det är ett elände, men Bron skulle lösa alla problem skrev Arbetets

och Sydsvenskans ledarskribenter såsom i kör. Med hjälp av lämpligt krismedvetande förmodas regering, riksdag och skånsk allmänhet glömma orimligheten i broförslagen. Just nu bedrivs kampanjen under rubriken att vi ska begrava bypolitiken i Skåne, dvs ansluta oss till Köpenhamsbron. Senast såg man det vid socialdemokratiska distriktskongressen. Lyckligtvis verkar t ex Lunds socialdemokrater inte ställa upp längre – den oreserverade beundran som länge präglade förhållandet till Malmös socialdemokrati är nu borta och lyhördheten för miljöopinionen något större.

Leverpastejargumentet

Ska vi då bygga en tåg tunnel vid Helsingborg? Tja, det är en intressant fråga. Helsingborgarna verkar inte helt entusiastiska och mumlar om riskerna för bottenfaunan i Östersjön. Det är en aktingsvärd omtanke, men kanske inte helt övertygande. Jag tror invändningarna ligger på andra plan. Det kan inte vara så lustigt att göra om en festlig hamnstad till en tunnelmynning och man kan förmoda att kring den kommer de att utvecklas en tung trafikapparat. Som gammal helsingborgare vet jag ju också vilka värden som riskeras: leverpastejsmörgåsarna på färjan, för att inte tala om de med spegepölse, lökringar, några stjälgår smörgåskrasse och en liten dallrande skiva av sky. Mot detta står det samlade trycket från anhängarna av en modern och rationell trafikpolitik baserad på järnväg – tänk när det står direkta vagnar till London på Helsingborg C! Det blir inte lätt att ta ställning.

Bekämpa vägimperialismen!

Jag är en varm anhängare av konfrontationspolitik, men veckans beröm vill jag ge undertecknarna av fempartiskrivelsen till Lunds kommunstyrelse som kräver att kommunen agerar vad gäller järnvägen Malmö-Tomelilla. Det behövs verkligen att alla krafter samverkar mot den gängse slentrianmässiga trafikpolitiken – med den socialdemokratiska regeringen är vi ju tillbaka i samma läge som i början på 70-talet: storsstadskoncentration, gynnande av storföretagen, flyttlasspolitik, järnvägsnedläggningar. Banvallen finns där, befolkningsunderlaget i form av arbetspendlare till Lund

och Malmö likaså. Far ut och titta på vägverkets brutala framfart sydöst om Dalby: den nya vägen väller fram tvärs genom skogsdungar och utfyllda småvatten. Dalby behövde en rundfart men den här sortens vägimperialism måste bekämpas och det är inte första gången Vägverket utmärker sig. Vilket parti skriver en riksdagsmotion som kräver att vägförvaltningarna sätts under en sådan politisk kontroll att man tvingas ta elementär hänsyn till miljö och lokala miljö och lokala politiska opinioner?

Golfstaden

Turistsäsongen står för dörren och i semesterbilagan i söndagens DN kunde man läsa en lite annons från Lunds turistbyrå, "Det är dags för Lund". Den här gången lanseras inte Lund som windsurfstad, men golven hänger kvar. "För den golfintresserade finns ett flertal attraktiva banor alldeles i närheten" och "i linje med sin lärdomstradition erbjuder Lund under sommaren ett antal intressanta och spännande kurspaket" som t ex "Video i Lund" och "Golf i Lund". Bakom detta står som vanligt Lunds turistintendent Bo Kjellin (m), en man som vi nu riskerar att få till kommunal informationschef. Jag kan förstå om det känns svårt för moderaterna, men de andra borgerliga partierna borde stå friare. Lys i anständighetens namn ut tjänsten, tillsätt den i konkurrens!

Lucifer

Lund – hoppfull stad

De få läsare som gitte läsa förra VB:s sportkrönika är måhända intresserade av hur det under påsken gick för »sporterna i skymundan».

För Eos gick det alldeles utmärkt. I matchen mot Lundby vann de med bred marginal, vilket innebär att Lund nu har ett basketlag i division I. Det gick vägen trots att Charles Cooper fick lunka ut i andra halvlek på grund av två foul. Innan dess hade han lyckats få två basketjapaner i följd; dvs hängande i luften tog han emot en pass, siktade och sköt bollen i korgen utan att röra marken. Men i sista hand vann i alla fall Eos på att hela laget var bra. I fortsättningen kommer det kanske att kosta 15 kr i inträde.

Fyradagars

Europacupen i simhopp, som varade i fyra dagar, dominerades av östeuropeerna, särskilt av ryssarna. Men ur befolkningsmässig synpunkt måste Lund nog anses som Europas hopparstad nr 1 med sina fyra landslagshoppare.

Hur gick det då för Lunds dykande söner och döttrar. Olle Strömbeck låg bra till för en finalplats när han i åttonde hoppet gjorde en ganska grov miss på en 2,5 voltare. Kjell Persson placerade sig på hedersamma 10:e plats i svikhopp. Josefine Askagården och Mia Selin erhöll placeringarna 13 respektive 17 i höga hopp. Tränaren Missler lär ha varit nöjd med att åtminstone 13-åriga Josefine slapp att dyka ytterligare 8 gånger från tiometers. Varje gång frontalkrockar huvudet med vattenytan vid en hastighet på 60 km/timme. Eftersom stöten fångas upp av nävar och handleder ser man att många dykare ofta har lindade armar.

Nils Arne Andersson var på Högevallsbadet och åt en glasstrut med två lakritskulor.

Handboll

För övrigt, precis när den sista grenen var avvecklad i europacupen i simhopp började motsvarande tillställning i handboll mellan Lugi och Dynamo från Berlin. Det var bara att lunka över några steg till idrottshallen och betala 30 kronor.

Det gällde för Lugi att vinna med 3 mål för att gå vidare och det var precis vad man gjorde. In i den sista sekunden hade de sympatiska tyskarna en giftig attack mot Mats Olsson i målet och publikens nerver. Sällan ser man klarare hur lite som skiljer

Forts. på sid 4.

Inte bara trappor

Skattefrågan

Siffror visar att skatteuppgörelsen 1981 har lett till att skatteprogressiviteten är på väg att försvinna. En högavlönad tjänsteman betalar nu, före underskottsavdragen, 42% i skatt, en genomsnittsarbetare 35%. Gruppen fria företagare betalar som vanligt bara nuspengar till det allmänna.

I förra VB citerade vi Gun Hellsvik som sa sig vara beredd att höja kommunalskatten. Utmärkt, det behövs för att klara barnomsorg, äldreomsorg och alla andra omsorger som behövs under vår skröpliga jordevandring.

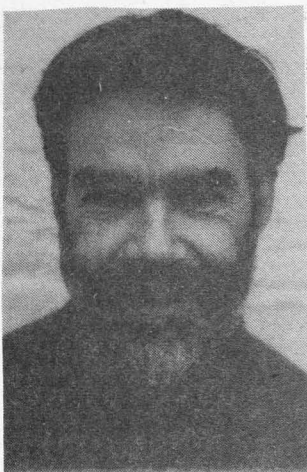
Det gamla argumentet mot skattehöjningar, som politiker brukar tillgripa om att kommunalskatten är så orättvis eftersom den inte är progressiv kan nu i någon mån avskivas.

Det är en skam att en rik kommun som Lund, en av världens mest välmående städer, ska behöva ta stora lån, bara för att flertalet av kommuninnevävarna ska kunna hålla sig med dyra bilar, som förstör luften och dödar barn.

Allt eftersom kommunerna älägs nya uppgifter och staten får mindre att göra, en utveckling som i och för sig är att bejaka ur demokratisk synpunkt, kommer kommunalskattens del av det totala skatteuttaget att öka och därmed progressiviteten att minska.

Detta är beklagligt ur kommunistisk synpunkt, eftersom principen att ge efter förmåga och få efter behov bör råda. Därför är det viktigt att så snabbt som möjligt införa kommunalskatteprogressivitet!

Herman i stan

Torsdag den 10.4 kl 19.30 talar Herman Schmid på Fakiren, Bredgatan 5, om "Välfärdsstaten mellan reproduktion och repression". Mötet ingår i vpk Lunds serie med programdiskussioner.

Det diskuterades trappor på förra fullmäktigemötet, i över en timme. Anledningen var rätt bagatellartad: en försiktigt skriven motion från Gösta Regnell (m) om lite större möjligheter att på gammalt småstads- och lundamanner anlägga fritrappor ut mot trottoarerna vid nybyggen i stadskärnan. Men man tangerade viktiga principfrågor om stadens funktion och skönhet, och det motiverar diskussionens längd.

Tyvär intog vpk-arna i debatten en ogin hållning och missade ett tillfälle att formulera sej i viktiga stadsbyggnadsfrågor.

Vpk inte värst

Men vpk-arna var inte värst. Socialdemokraterna hade släpat fram de grova haubitserna och öste på. Synd bara att elden låg så fel.

Trappsteg ut på trottoaren?, fnyste Lennart Prytz och klagade Vilhelm Ekensteen. Kommer inte på fråga! Blinda kan snubbla, rullstolar och barnvagnar kommer inte fram. För att inte tala om hur de tunga sopbilarna störs i sin rationella hantering. Och Larry Andow, mannen som säkert inte ens kan stava till stadsmiljö, misstänkte en ful komplot för att berika vissa husägare.

Även Kjell Dahlström (mp) var märkvärdigt ovillig att diskutera stadsestetik, så arkitekt han är. Också han nosade efter dolda motiv. Vpk-arna sa att i en bilfri idealframtid kunde det kanske vara bra att ge liv åt gatubilden, men nu var den saken alls inte aktuell.

Fumlig välvilja

Självt tror jag inte, som ähörare, att borgarna hade särskilt slemma avsikter denna gången. Jag tror att de ville väl. De uttryckte det på ett fumligt och naivt sätt, och öppnade sej därmed för sarkasmer. Men ändå tycks de ana något som inte har gått upp för den nya minoriteten.

De anar det som Camillo Sitte skrev om på 1800-talet, i boken om "Stadsbyggandets estetiska grunder", nämligen att de små oregelbundenheterna och särdragen betyder mycket för att en gata och en stad ska vara trygg, spännande och vacker. Fritrappor och dörröppningar är två hävdvunna sätt att liva upp en gatubild. Och de är kanske på väg att förstå det som lundaforskaren John Miller har påvisat, just med utgångspunkt från Lund. Nämligen att de senaste årens stadsförnyelse, som medvetet drar in gångtrafiken på gårdarna, där det inte kör bilar och där entreerna ligger, utarmar livet på gatan. De spontana träffarna minskar, gränsen mellan privat och offentligt uterum blir oklar.

Visst var det rörande när Ebba Lyttkens (fp) talade om glädjen i att sitta på en yttertrappa och se människorna strömma förbi. Men dels finns det faktiskt en del gator kvar där man kan göra det utan att bli ihjälgasad, dels vill vi att de bättre av de nybyggda husen ska stå i många hundra år. Då har dagens terroriserande bilar sedan länge förpassats till historiens skrotgård.

Tillåtet flum

Vpk-arna kunde ha tillåtit sej att flumma ut lite, de också. Även de kunde ha talat om variation och liv.

Därefter kunde de ha angräpat borgarna som inte förstår hur innehåll och form hänger samman. De kunde ha konstaterat vpk:s stora trafikpolitiska motion och dess remissvar om centrumtrafiken, med deras försök att se i stort, mot t ex folkpartiets löskyckta förslag om stadsbussar. De kunde ha angräpat den borgerliga snävsyn som vill göra det hela till ett problem för stadskärnan, som ju är en rätt liten del av det växande Lund, och påmint om kallsinnigheten inför vpk:s konkreta förslag genom åren om att överföra stads-mässighet även till nya områden.

Men vpk-arna missade tillfället. Hoppas att det kommer fler.

Gunnar Sandin

Förfall på Norr

Vad gör en kommunal förvaltning som utsätts för hårda besparingskrav? Jo, den försöker naturligtvis slå vakt om den löpande verksamheten, den som ska ge service åt allmänheten i någon form. Den försöker också skydda de anställda.

Långt ner på listan kommer byggnader och andra fasta anläggningar. De problemen brukar inte vara lika akuta.

Men de finns där och växer. Detta är ett problem på riksnivå: det har t ex konstaterats att de stora ledningsnäten håller på att drabbas av mycket svårreparabla skador i nedskärningarnas Sverige.

Ett lokalt exempel är skolorna. Nu har kommunrevisionen gjort ett studiebesök på Fåladsgården, och på sammanträdet i onsdags beslöt man om ett bistert brev till skolstyrelsen och budgetberedningen. Bl a tak och fönster måste åtgärdas omedelbart, och akuta smålappningar är lönlösa. Det krävs rejäla insatser. Skolstyrelsen måste förbereda åtgärder, men samtidigt konstaterar man att den inte har pengar utan att extra anslag måste till.

"Risken för kapitalförstörelse är stor", har representanterna för alla partierna enasts om att skriva, och då förstår man att det är fara å färde.

Tyst!

I SDS den 2 april skriver Gun Hellsvik (m) i en insändare:

"Fullmäktige är en beslutande församling, som på alla sätt försöker använda sig av det för propagandistiska syften håller på att urarta. Ingen kommun utanför Stockholm lägger så många timmar på sammanträden som Lunds kommun och ett sammanträde kostar skattebetalarna ca 40 000 kronor. Vi borgerliga är överens om att begränsa... våra inlägg... när vi har samma uppfattning. Vi ger avkall på våra möjligheter att knipa politiska poänger för att hushålla med lundabornas skattemedel."

Så talar den som har makten. Kommunens högsta beslutande organ ska bara konfirmera redan fattade beslut. Att man ska kunna påverka varandra i en levande diskussion är uteslutet. Det är bara att skramla med vapnen så ska oppositionen sitta vackert. Ingalunda kan Lunds skattebetalare kräva att få höra argumenten bakom de beslut som ska fattas - det kostar för mycket! Att knipa käft är svenskt och ve den som på kvinnors vis pladdrar i maktens boning.

För övrigt, när ska Per Hellsvik öppna munnen i fullmäktige?

SDS igen

I VB nr 10 kritiserades Sydsvenskans lundaredaktion efter några turer kring en insändare, och kanske lite väl skarpt om man får döma efter redaktionens svar genom Pia Röding i förra veckan.

Men vi har fått en ny anledning att kritisera malmökollegan. Torsdag i förra veckan fick de del av en skrivelse till kommunstyrelsen, och det utmynnade på påskdagen i en liten notis, "Vpk vill rädda järnvägen".

Det är ju rätt i sak. Och vpk:s inställning i trafik- och miljöfrågor är så välkänd att det kanske inte är något för en nyhetstidning att göra stort uppslagna artiklar av.

Det var bara det att SDS hade fått saken om bakfoten. Vpk var bara ett av fem partier som ville att kommunen skulle be SJ vänta med att riva upp rälsen öster om Dalby. Vpk-aren Bodil Hanssons namn stod visserligen först, kanske för att det var hennes initiativ, men under det hade bl a kommunalrådet Ebba Lyttkens (fp) och trafiknämndens ordförande Mats Helmfrid (m) skrivit på. Efter påpekande införde Sydsvenskan en liten korrigerande notis i tisdags.

Kravet i skrivelsen var modest och frågan är väl inte så stor. Men flerpartiinitiativ av det här slaget, och i synnerhet över blockgränsen, är ovanliga i lundapolitiken, och det kunde ha fått en vaken lokalreporter att tända. Nu tittade vederbörande tydligen bara lite hastigt på första namnet.

Kanske borde de diskutera sina rutiner på Sydsvenskans lundaredaktion.

Werners fråga

På vpk-Skånes distriktkonferens söndagen den 24 mars ställde Lars Werner i sitt avslutningstal den traditionella frågan: Varför framstår inte vpk i arbetarklassens ögon som ett socialistiskt alternativ till socialdemokratin? Och svaret blev det klassiska: Det är inget fel på vår politik, men den måste föras ut bättre

Frågan är kanske felformulerad genom att man markerar begreppet »socialistisk», ty den snabba scenväxlingens politik, då ett litet välisciplinerat leninistiskt parti ska få massorna att knäcka ryggen av storfingansen, står inte på dagordningen.

I stället väntar en lång period av trevande reformism, då de väldiga förändringarna i klassbasen – varvid stora delar av arbetarklassen transformeras till lönearbetande mellanskikt och kvinnorna rycker upp i jämnbredd med männen på samhällslivets alla områden – kommer att skapa betingelser för ett nytt samhälle.

Men kommer kommunistiska jämlikhetsideal att råda, med lön *inte* efter förmåga utan efter behov som definieras av de svaga, eller får vi en meritokrati där den bäst utbildade eller smartaste typen rycker åt sig den största kakan?

Även om kapitalismen snabbt kunde visa sig oduglig som system och den stora omfördelningen stund kommer, så kvarstår ändå risken för ett nykonfucianskt samhälle där MAKTEN ÖVER, och inte så mycket ägandet, bestämmer över- och underordning.

Och i väntan på några sorts garantier vill ingen storma vinterpalatset eller verkställa hegemoniprylen. Herr och fru Svensson föredrar att stillsamt jobba för att förbättra barnomsorgen och värdesäkra pensionerna. Och det gör de klokt i!

Inte heller ungdomen tycks vara inställd på mer omfattande operationer i enlighet med de socialistiska lärofädernas teorier. Snarare sprider det sig en dov pessimism över de unga leden, som endast halvt ovilligt låter sig piggas upp av idrottsliga och kulturella aktiviteter.

Att snickra vidare på folkhemsbygget och i övrigt leva sitt liv framstår för de flesta nordbor som ett rimligt alternativ i väntan på domedag. Lasse Werner ställde alltså frågan fel (och det gör vi ju lite till mans), den borde ha lytt: Finns det i dagens läge ett mer socialdemokratiskt alternativ än saps? Grp!

Schack, vin, tidningar

Den moderna historieforskningen har visat att mycket av 1900-talets stora omvälvningar inom politik och kultur har förberetts på de kontinentala kafeerna, dit Europas bästa hjärnor samlas för att i en stimulerande miljö lösa upp tidens knutar.

Det räcker kanske med att hänvisa till Lenin i Zürich, de franska avantgardisterna, Österrikes tårtätande intelligentsia och de schackspelande ungrarna i Budapest. I Sverige finns ingen motsvarighet till detta. Det är klart att man kan peka på Röda Rummet och andra lokaliteter, men det var på den tiden då spriten ännu var billig och då Brattsystemet och nykterhetsrörelsen ännu inte hade tagit käl på de sista tendenserna till att kafeerna skulle kunna fungera som intellektuella centra.

Det behövs nämligen – det är åtminstone en teori – tre förutsättningar för att göra kaféer till annat än stumma tillhåll för kaffesörplande, och det är alkoholhaltiga drycker, schackspel och aktuella tidningar/tidskrifter.

Aten förrätt

Gamla Aten som föräddes av de borgerliga studenterna, uppfyllde dessa krav och vi vet alla att Lunds intellektuella liv aldrig hämtat sig sedan Atens portar stängdes och Mammon inrättade sitt tempel där.

Atens skärpta schackspelare göms numera undan i klubbens LASK:s lokaler (förövrigt just utflyttade från AF). Tidnings- och tidskriftsläsarna återfinns i bästa fall häckande på stadsbiblioteket, men där förekommer ju nästan inga samtal människor emellan. Och Bacchi vänner samlas på stadens dyra restauranger, där inget väsentligt händer.

Stadens career i övrigt erbjuder inte mycket tröst, även om en viss förbättring ägt rum under de senaste fem åren. På Ariman kan man t ex spela schack, liksom hos Cyrus och i stadsparkskaféet, när våren kommer. På Lundagård och Nybakat finns lite dagstidningar. En viss programverksamhet förekommer på Balzac och Ariman, men att vara åskådare sätter dock gränser för kreativiteten.

Billigt vin

Hur skall då cafélivet fås att blomstra i en stad som Lund? Billigt vin och gott öl är förstas en säker framgångslinje, men skulle å andra sidan skapa sociala problem, försävt icke det är på det viset att man dricker måttligare i offentlighetens ljus än hemma i den skumma kvarten.

Tidningar och tidskrifter borde i alla fall vara en självklarhet, men tydligen tycker ägarna att det är en för dryg utgift. Måne det kunde utgå kommunalt kulturstöd till kaféer som i denna angelägenhet visar sig ansvarsfulla?

Schacket är ett ganska dystert kapitel i Lund. Trots att staden har duktiga schackspelare och mycket lovande juniorer, syns inte sporten utåt. I Malmö däremot förekommer under årets lopp ett flertal stora tävlingar, men vem har hört talas om något liknande i Lund? Varför finns det inga jätteschackspel på stororget och i stadsparken som i andra städer? Se där ett problem för fritidsförvaltningen!

Om alltså schackspelet som konst och sport mer syntes utåt skulle säkert också ansvarskännande caféägare ta sitt förnuft till fänga och bjuda sina gäster på de ädla pjäserna, och därmed bidra till att läsa liv i det intellektuella livet i Lund – kaffesörplarnas stad.

Mjau

Visst behövs det uteschack i Lund också.

Från det kommunala

ENERGIVERKET AB

Energiverket gör sitt bästa för att omskapa sig till en egen koncern, så oberoende av kommunal insyn och kontroll som möjligt. Senast handlar det om att skaffa sig ett eget ekonomiskt redovisningssystem – separat från det som används i kommunen i övrigt. Det blir dyrt och tungrovt med två olika redovisningssystem. Det är onödigt – det nuvarande kan byggas på för att svara mot energiverkets eventuella särskilda behov. Framför allt är det demokratiskt: det blir betydligt besvärligare att få insyn i verkets affärer – och att *de* affärerna behöver granskas har visat sig mer än en gång. Detta säger borgarna i kommunstyrelsen ja till. Man tar sig för pannan.

GRÖN STANDARD

är *inte* namnet på miljöpartiets nya kampsång utan beteckning på s k handikappanpassade bostäder i ett förslag till tillgänglighetsplan som just presenterats. Planen skall ligga till grund för ombyggnation – fr a installerande av hissar i flervåningshus. Kommunala handikapprådets yttrande är beskt – planen bygger enligt rådet på helt felaktiga grunder. Om St Hans gränd, som enligt planen har "grön standard" sägs t ex "Entréerna har först en 2,5 m bred ramp med lutning 1:20, där efter ett ca 12-15 cm högt steg och sedan en ca 7 cm hög tröskel, som skall passeras samtidigt som man svänger 90° vilket är omöjligt". Och tillägger, att man måste balansera med en 115-130 cm lång rullstol på en 90 cm lång avsat när man läser upp dörren... Kommunstyrelsen skickade tillbaka planen för överarbetning. Det var nog klokt.

VPK:S försurningsmotion

kom upp i kommunstyrelsen i veckan. Alla var så glada och positiva till den. Sen kom trollerinuren. Vips försvann den ena punkten efter den andra i olika hattar – en för utredning, en för planering och en för vidare överväganden. Allt under Gun Hellsviks svängande med spöet och Claes Göran Jönssons mystiska och svärmodiga krumbukter.

Om Bofors och freden

På lördag är våren definitivt här, för då säsongdebuterar Lunds Kommunistiska Blåsorkester på Märtenstorget. Man ackompanjerar Kristina Zitko från Kommunistisk Ungdom som talar om Bofors aktuella kanonförsäljning och den svenska vapenexporten. Till detta spelar orkestern påpassligt fredsmelodier av skilda slag.

Märtenstorget alltså, klockan 12 på lördag.

HF

Bredgatan 28, 222 21 Lund, tel 040/12 74 95 (onsa efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
 Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Lund.
 Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
 nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
 obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
 Postnummer: Postadress:

En kommentar

Gunnar Stensson är en skarp-
 synt iakttagare i många samman-
 hang, men i sin artikel "Sydafrika
 och Afghanistan" i VB nr 11
 tog han i alla fall lite fel. Efter att
 ha gjort färdigt en del skrivarbete
 var jag på väg till Fredskommitt-
 tens bokbord på cykel, och mötte
 då Afghanistandemonstrationen.
 Den "kritiska granskningen" be-
 stod i att jag nickade åt de jag
 hann känna igen i tåget. Eftersom
 jag kom sent till bokbordet ägna-
 de jag i övrigt ingen större upp-
 märksamhet åt demonstrationen.
 För övrigt är väl Fredskom-
 mittens bokbord ett av Lunds säk-
 raste värtecken! Vi finns på Mär-
 tenstorget i stort sett varje helgfri
 lördag om vädret inte är alltför
 dåligt. VBs läsare är välkomna dit.
 Ett och annat appellmöte blir det
 kanske också under verksamhets-
 året.

Hans Persson

Språkteori

Ibland skrivs vpk som "vpk" och
 ibland som "VPK" (och ibland
 som "Vpk", sätts anm). Ibland
 skrivs sap som "sap" och ibland
 som "SAP". Eftersom vpk är ett
 litet parti är det konkretistiskt
 sett naturligt att skriva vpk som
 "vpk" och i analogi med detta sap
 som "SAP". M är ju "M" och mp
 "mp". Men vad är c och fp? Ja,
 det beror ju på valutslaget.

Just nu är fp "FP" och c "c".
 Språket har gestalt och inte bara
 innehåll. I VB nr 7 hade redak-
 tionen gjort en lutande rubrik av
 texten "Lund lutar inte mest".
 Mera sånt!

"Ej kursiv"

Forts. från sid 1.

översvallande lycka från djup
 tragik. Tyskarna grät och de
 normalt kärva lundaspelarna
 dansade i ring som galna av
 glädje.

Lugi har haft det svårt denna
 vår och gått på det ena neder-
 laget efter det andra, men man
 har många mycket lovande ung-
 domar under inspelning (vilket
 även gäller H 43, som tyvärr för-
 lorade första kvalmatchen mot
 Västra Frölunda). Lundalagen
 behöver emellertid inga ny-
 förvärv, som panikslagna ledare
 krävt. Tillväxten är god, lita på
 den!

Sportred.

Tankar i påsktider

Det har ju varit påsk även i
 Lund, vilket föranleder oss
 att något fundera över helgens
 huvudperson Jesus, som vid
 denna tid, för en massa år
 sedan, avrättades av den ro-
 merska ockupationsmakten.

Hur ska man se på denna händelse
 i ett historie-materialistiskt per-
 spektiv. En av många tolkningar
 vore att just lägga tyngdpunkten
 vid själva ockupationen och hur
 judarna försökte finna en lösning
 på den förtvylade situationen.

Seloterna valde den väpnade
 kampens metod, hade vissa fram-
 gångar, men krossades slutligen
 vid Masada (dock pånyttfödda i
 dagens Israel).

Esséerna valde att dra sig bort
 från världens larm för att i kom-
 munistiska egendomsgranskningar
 satsa på den egna frälsningen.
 Denna inre väg har historiskt sett
 haft stora framgångar, inte minst
 i form av klosterväsendet.

En tredje möjlighet var att
 samarbeta med ockupationsmak-
 ten och försöka blika romarna,
 men romarna lät sig inte blikkas
 utan valde att definitivt krossa
 den judiska staten.

Jesus stod för ett socialt re-
 formprogram, som gick ut på att
 man skulle älska andra som sig
 själv vilket han exemplifierade
 med att man skulle visa omsorg
 om fattiga, barn och sjuka. Men
 samtidigt skulle kejsaren ha vad
 han tillhörde. Romarna tycks till
 att börja med inte ha oroats av
 denna lära, men uppståndelsen
 kring Jesus person, och misstanken
 att han gjorde anspråk på att vara
 judarnas konung, övertygade dem
 om att han borde avrättas.

Jesus stod för ett socialt re-
 formprogram, som gick ut på att
 man skulle älska andra som sig
 själv vilket han exemplifierade
 med att man skulle visa omsorg
 om fattiga, barn och sjuka. Men
 samtidigt skulle kejsaren ha vad
 han tillhörde. Romarna tycks till
 att börja med inte ha oroats av
 denna lära, men uppståndelsen
 kring Jesus person, och misstanken
 att han gjorde anspråk på att vara
 judarnas konung, övertygade dem
 om att han borde avrättas.

Samtliga strategier misslycka-
 des således i det viktiga målet att
 erövra den nationella självständig-
 heten. Det finns alltså ingen hi-
 storisk lärdom att dra av detta
 skeende. Men å andra sidan
 kom nederlaget på korset att leda

Kamrat Jesus gillade barn.

till väldiga framgångar på ett
 annat plan, tack vare lärjungarnas
 missionsarbete och tolkningar av
 innebörden av Jesu liv.

Här står den historie-materia-
 listiska förklaringsgrunden inför
 ett verkligt problem. Hur kan en
 ideologi påverka stora delar av
 världen under så lång tid?

(En del av ovanstående tankar
 har hämtats ur Arkiv nr 29-30
 som innehåller ett par uppsatser
 om den historiske Jesus. Tidskrif-
 ten ges ut i Lund).

"Job"

Varifrån kommer myten?

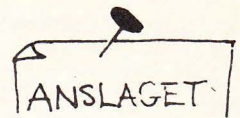
I VB nr 7 kunde signaturen "gr"
 punktera den gamla myten att
 Lund har svenskt rekord i höjd-
 skillnader. Genom att utgå från
 begreppet tätort kommer han upp
 i en höjdskillnad på 68 m för
 Lunds del. Eftersom Jönköping
 har en hundrametersbacke till
 stadsdelen Mariebo och Hus-
 kvarna 150 metersdito till Öxe-
 hoga så måste det rekordet anses
 slaget med bred marginal.

Men varifrån kommer då den
 gamla myten, som bla Lasse
 Holmqvist i en av sina senaste
 böcker för vidare. Det lär vara
 svårt att fastställa, men vi har med
 hjälp av stadsbibliotekets lunda-
 samling fått fram ett klipp från

SDS med datering 5 juli 1952,
 där man lite försiktigt konsta-
 terar att nivåskillnaden är större
 än i de flesta svenska städer.
 Här registrerar man en skillnad
 på 83,04 meter från en punkt
 300 m söder om Getingevägen
 till ett område mellan Värpinge
 och Kannikemarken, som ligger
 bara 2.46 meter över havet.

Av detta kan man förstå att
 genom att använda en lämplig
 definition av begreppet "nivåskill-
 nad" har det kanske vid någon
 tidpunkt varit så att Lund legat i
 toppen bland alpina svenska stä-
 der. Finns det någon i läsekretsen
 som vet mer om detta?

Red

SÖKES: MÖBLER
 till skrivplats. Jag behöver hurtsr,
 skrivbordsstol och skrivbordslam-
 pa för att inreda en arbetsplats åt
 mig på partilokalen. (Kommunen
 ställer inte upp med något åt vpk
 och mps minoritetsföreträdare.
 Vi får varken arbetsrum, skriv-
 maskin, telefon, kopieringsmög-
 ligheter eller något annat, i mot-
 sats till de andra partierna.)
 Kajsa, tel 138213 eller 132840

IDA behöver barnstol, tel
 137006.

BLASORKESTERN. Lö 5.4 kl
 11.40 samling Märtenstorget för
 fredsprogrammet. Sö 6.4 kl 19
 rep på Palaestra. Kom ihåg inter-
 natet 11-12.4 och sommarlägret
 22-29.6!

MILJÖGRUPPEN. Sö 6.4 kl
 19.30 möte hos Mats Bohgard,
 Skarpskyttev 2 E.

VPK IF. Lö 5.3 kl 16-18 träning
 på Lerbäcksskolan.
KU. Ons 9.4 kl 19 temamöte på
 lokalen om ScanLink och miljö.
 Henrik Smith inleder. Fika. Alla
 välkomna.

Kompölmöte må 7.4 kl 19.30.
 Diskussion om barnomsorgen.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn
 Hågberg, Gunnar Sandin och Las-
 se Svensson.

Kontaktredaktör för nästa num-
 mer Gunnar Sandin, tel 135899